4/9/26

Meine Eltern,

Ich komme eben aus der „Freundschaft", wo ich einen ganzen Tag verbracht habe. Die Anwesenheit des Grafen Coudenhove machte einen ganz Neuen. Wie strahlend der Welt. Komm zu essen. Ich bin nun schon 2 Std. nur Wege im Zelt Chaim, gewiß Neuem (neue Obst.). Ich gehe früh zum Essen auf und versuche so viel als möglich der Zeit in Kenntnis von Nützlichem und Schönem zu verwerten. Wir sitzen um Mamme, Emma und andere in Gemeinschaft; ich mit mir ganz Genossen der Zeit. Es ist eine so wunderbare Stimmung, diese gewisse nur jüdischen Stadt, die wunderbaren Gesichter, der Geschmack und sein Leben, daß ich Ging einen allgemeinen mitgenießen lassen möchte. Wollte ich mich vergegenwärtigen zu vergleichen, so würde ich Ging eine Reihe verwandtschaftlichen, die mir hervorkommen würden, mir vergegenwärtigen. Eine sprach: Ein Seebad Paradies, alle individuellen Schmerzen gesegnet.

Die Zeit ist ungeheuer. Eine ist Flugzeug und wie der Geist Wenn in der Stadt notwendig. Das macht die Tendenz Objektivität und Enthe

wenigstens in Zeit [illegible] wenigstens [illegible] Nerve zusammenziehen
Zeug wieder in die Höhe wachsen Körper-
Lähmungerscheinungen und ihre Entfernung. Nun existiert
jetzt es natürlich keinen verkehrten, als die Well-
[illegible] von Gas, die zu jetzigen Zeiten zusammen
Entwicklung verursachen. Vorgestern Nacht ich es jetzt
auch wieder bekommen. Der Geist hat mich
auch einen Rüffel zu [illegible] zu [illegible]. Nun
[illegible] soll's denn mit neuem Kampfe
in die Welt gehen.

Und [illegible] Kopf
Gruß

הבאתי דבר על עצמו
על שותפי אותי
ירושלים ד"ר תרפ"ו, יום תלתא
כ"ו אלול תרפ"ו 26
19-20/9/26

שובי יקרי, שלום וברכה,

מבתשכ המיוחד לה נהלתי על
נבון. מלתקל אני בלבדך לשלח ימיתן
של הרבנים בארמנ' כב. מלאו יבדרון. לשב אנים
ל לחבל גם בנה עקן חבל לאמרי. יקן ב' ברבים
לשמל על הנאון מן הבמה. הוי' לבור לתן יסוד
הישות בהוכן לבל, לתלים לתם אל הוא לבות
הב' בתלים השמונים בתקון שלחרנן לתקמעתבתם
הב' לתבונות לה בבורים עבדים לבי הם פלאות
כשלה, לחרר לבם לתלבנו: לוי אין כל עבל
ועבל מסולל ומוטב שלו לשלבל אות מאוקן. לבי
הנאון מובטל ביותר ותכן הנשואה מלתרל בנברוקן
יפה. - לתן בתקי בעת שלבעקן לוי תבטיקן.
לבמלק הי "פרבדינל" יותר מרבה מספר. הרב
יסמוב על רבלו ויבב הקבות בבר מוסר אחב.
לשל: כל הכולל בתלה ונו' ובאומת שוי ומקיתם את
קפלתיכם בתלה לוי? - אך הבאומת שלבה ביה מרני
לקבל ודל. - אוי מלן בה ואל. - בתקי שלבה הקבל
יבבור אות הי "גוט וואורט" ויתם אל לה יתם
מבי עבין שלחה. - אוי לשל יבאר לי ביבה: מבי
מקן כל בבי. אבל ידבל? - אלו יבובם הלה אל
אלע' בריך לבמת לבלו כל בבי בקבנע, כל בבה
טאמתי לבלת ואסרי בבוסרנו על בקלתנ' ולאומתי במקבל הנה של הבונן מ. אי. לבה? - אבקן בנה
לתקה אבה מתן בלתי שלהרנ (כי אמר הלשון מנבה
על בלבבו לתרבות הי "סד יבד הבלל") לוי שלתי. -
נב - כל בבה בלב ירמון סבה בי שבלוב מלו יבבתי
לבתק בתקי שלבי. מלו הבלב הלו יבקן. בבהי
הבלות לבלבנ לבלבנ לבלבנ

עדה בספר יקר השלפונים אי אושלי. - בערך
תמה אני על שבקיה בסתון שלא בדין יש חיוב
לבתר בבבור הקפטר, לדעתי אחריכן. ועלו ועלה
פסועה שון עד עכין של יושלה אשלו ושלת הגאוני
שלו שלך מו לחבריטה לעכין אחריו. (ומה חתם סופר,
כה בטרונאי שאון, תשובת ר' אולעצר) יעלה פסעכין
אות השאלה ועלו בדין אחר (ר' שויר שאלה בדינ)
ובכרוה לדבר סומכים רשן על דעתי ועלי ברה אבל
אין הדשן שמרשני -

בעלתי אות שאלה הימים שהוכחת המבטיחן הן
בעתו במינן, הן בעבו הרוחני. - חברון בוי הוא
לעכ שעלכה שדשך שה המוסד הקדש ושל שוות לאושלה
לא שוחרים עשיר הקבלה עשה משון יושלה יבוני במעט.
ומאיה ועלעכ בחורי חמד לחמדים עכ בהתמדה יולמות
מן הגלי. בעלכ יושלים ויאושלים ורובכם בעסוקים עלכם מ
הקורה ואולי לעכים עכ יוזוות הרעשה שמלה
בעלכ עכ מעכות בוי' שלבדונ שמאוד ורבה לעכנ
אחריהם חברונה. - עלתה שלי הפרדה ושמד יומם
בעולה חברי הימים מעלכ עד אחד מלבים עכ
[redacted] אין בעלכ כפי הר הנ בעלו בדד (עכ
בוי מיחד של מן הבוד מאד עלעלו) בוא בן לחתן
של אחרונו בעלו. עלה רב. ובעלנו אות הימים הנ
ביאות לא. שלדה הבוי עה מבפל אות לא אלה.
הבדונות הקלבים אולה ען יולה שלנ מבטה
אותם בימים אלה. לא מעמות הנ' הלקחתם הקבלה
הלקבתי עבורכם ועבור לא אחבי לעמונו לעלה
בי ברנה אל בון. -

אולם בתקון אל מר עלעל ני. והיום עלה בי הרמון
הבה:

היום ועלעל ני הוא לא עלדיים אולה מעכ
הקפרנס לעבי והיום עלעלו ב עבו אות ל' - עכ.
עבירה - בעלים. לאון בעל רולה הבון אולה מורבל
הבל עדרות בעלו מעמו. - ואופלה עכון אולל
לעבר לעלו לעכי בה. עד אינ יודע אם בה
הבחור, אולה עכ לבפות עלו - הנ' מאוכן לעבת
לאולבנ, אבל עות אינ יודע עלה הנ' הוא בי אנ
עלחתם בולבכם בו. - הוא בעל הבנה עלדד לו
הוא במותו בין עור הבחורים ובעלכ הסברה לא
הבעלבן ב בהירות מוחבת. הוא בכן של הדמ
בבבנ, אחב מעבנ' הבוים העולם לדות
לל' ריים אדר הולכו, --- הנ לבר: בחור בהלבה.
אולה תקוה לדונ עכ מבה בהשבם הבי אושלי. -

מה עותם מעכן עון מבקבי מגיעים אלכ
בעכים, אין בי הבלם --- אלו: הקלכ בעלחות
יכ כל חלאות --- --

והנני נמסים בבעים עון עים
לעבים כ

מבבבכם, מקלכנ מקבוב אינבם
יחב בעלה ימי הנחם

Strandkorb - Billet.

--- מרבע Fa: מרבע לא מנינו לא מנינו

בדיוק אותם הסבמאים למשתמש מניחון עליה בה-שלבבותיו
בעזרת לישלה הבאתה שבל-ולשול של אורב ויובלי-
אין הבאתו שהוא אורבי הייתי מעשיר אות לתוך לא בבה
הבאות הבוטלים. ותורתי לך שלמה יש לך בל לתבונות
בעדי רוחבו, עדו בוי שבב רבים שם הבבדונות הנסט ריות,
שובבדות הסיסטוריים המשתרים בה, בשלתי אלהים אוש.
אין בתבתי לך ואין שלשל מי הוד השמועה בוי?...
אוש שו שבב סובבה בתים עדים אופלו לשפטל שבל
בבה!! ושבב יותר, שו בדים לבה בסל בה. בעדים אוהבים
לשבו אות הבשה הבוטלים - בתו בלל - ודבלו הבון
עם רה! אין הייתי אומר ולחש לשה: בתשה הבבו הבה
לאוסבת הבבנים ילך בלל הבשלה של בושו מסוף שבשלם
ובב סומה! שלו סבשו הבתים שלו שלם!

שב הבסבת ושבב: בהוטלים שבשל, בוה שלום בלים
הבשלים הולכים בכל שלבה ושלבה אולם ובב לתוך
ספר הבשלתיים. (Missionäre) - בתובב יוטלם! אין שלם
שמוב שבבי בתובן, הולכים הם ומתבשלים, מבבים בבשתיו
ובשלבים שבשלו בשלבה בבבה מובשל! -
ובשלבים הבבו בוי הוא: הבבושלה לתבוטלים, סנסבוים. מתי
אותו הבבת בהים בכל יום ומבבים הבוטלים הבשלים בשלבים.
בה ושלם בבשל לשה, ובוה הבבה שם הוסיו, בוה הבשבבב
מתבת יהושל ובו' ובו'. והבתמון הבשל - בסת שלשל לתבוטלים
שלשה. וסבבה בוי בבוי לכל אובב אום לא יכיר אות
בהומת בהשלם שהבבוב של כל הבוי-בת הבתובה מתבשל
אום בם הם הם שתבשה לשקר בוותו בוי של הבתמון הבשלם.
ותם לשי לבר אובבים לבבהות שבאו יהוא שבשתשל
לבשל הבבשלים יהושלה.

בשבבו יהושל בוי אל אוהבי (?) בתבום
שלשל מי שתומש ובתשל לשו בבי לבבים בבש לשלשה הבאו
מבבה אשלו בשלבל הו Sensation, הבשבבה
הוה הבבוטל הבמובבב שלל בבובב שלום" הם שלום. ובב
בבוב הבבובה מתבשלים שם בה בבתשו הבשומר לתבים
בשבבה מבבבות לבבה בה-בי שו יהוה לבבבל בבבה
בל הבבבבל - בי הבשו הבים הבבבים שבבשו לתבבם
בל בבבי הבבובה בשלם, ובתבם הבים אות הבבים בבה הבי
הבשבבה (בבבבת הבשבה, שו יבבים אם בבי הבשבבים
בבבבה מבבבות אות הבי הבשו מן הבשל" שלם, ובו'.) יותר
שבבים הבבי לבבי. שב בבבלים הבים אין הבבה ואומר:

בשבבו יהושל בוי אל אוהבי הבשבבו
ב' חשון שלת שבל.

10 אוקטובר 1926

אחי יקירי שלמה,

הנה עברו הנשים מבתשלם על ענין.
מסתכלים שמשמים לחתונה יבוא לקיים בשמחה לחתן אחי
ויקרי הרב. - ביום א' בערב ובוקר בשבת עד, מי שהיה
משלם בם בבית שלי ועבשו ושו הוא בתל-אביב שהושלם.
בחור שמאד שעשה יגיעות ומסרו עם ושו שלבדי ובת
בית' ונתבשל מחתן לחבו ולאוות מרי מבי בבריאות. אותם
אותנו הייתם הנשוד מים לבית הבקיר שבוב יתחתן על
שותפו מרשלים שלמות אחי בסתר ובתרבות ומסבים
שיקבלו כל הנשים לבוש שלום בירושלים - מקבלו
שלם בשו בד פיס לחוויל אין יותר שלו כלום. אותה על
כל הנבמות לתקופה לו אך מתיחס אין בשלבי
מוחלטים לכל ובתשובות שמוחסים לסנין. שבוב מסבשל
אין אות בוי לבבוש בבבות בשלבל יתבר הנוכל
לשמני. בוטלת כל אין שמני מעות מתאים לחנוך
בתי. ואותם לו לשלם בוי שבו שלו לבל בשלו שבשלם
בבי אוב יותר מוכל לקבל אות כל אובי (?) בתנות
שלשם ושם בתבים. שלשלת ובוי הבשבב בבות לבבל
שלל מי שתומש ובתשל לו בבי לתבים בבש לשלשה הבאו
מבבה אשלו בשלבל הו Sensation, הבשבבה
הוה הבבוטל הבמובבב שלל בבובב שלום" ושם שלום. ובב
בבוב הבבובה מתבשלים שם בה בתבו הבשומר לתבים
בשבבה מבבבות לבבה בה-בי לו יהוה לבבבל בבבה
בל הבבבבל - בי הבשו הבים הבבבים שבבשו לתבבם
בל הבבבבה הבבובה בשלם, ובתבם הבים אות הבבים בבה הבי
הבשבבה (בבבבת הבשבה, שו יבבים אם בבי הבשבבים
בבבבה מבבבות אות הבי הבשו מן הבשל" שלם, ובו'.) יותר
שבבים הבבי לבבי. שב בבבלים הבים אין הבבה ואומר:

כדו מצב הנמוס. מצב זה יצרה הבבר שיש יותר
בטחון מתגלה. הפסק המו שהיו שומר נפש אותן מישראל
כי אין עליך לה והיו שקטה נצב הרבה אורחים אשלה
שהרמבם והמשל ברורה בעתם (בשאלה אם שהמיון אותה
ונשמר בשאל נגיע מקום) שהיו בו. ועכשו רק לפי המספר,
כלו שאותם אינו שקטה נצב שלנו. ושיש ושהו עכון
הפשטים אורח המו. גל שהבר בנמו שבשלם לבד פ"ט-
לאוניש ומהו אושבב הקבן שרשמל מעבב אלו שהי שבת
בקורה שהו שמעו מימין שלהו שלהוים שבעם שבנו
מעשה שמבנם קונתנו שהבתה מלבורותם שהו שבב אשהו
שלעם הלו הבשקבשה שאבנים מעבם יבוהו אשלנו.- עבב
על הבבר מוטל באופלה אם הנפשלעם עבומת מאוב'
ובעם יובל על נשלה בנות שלל הבבר ט שמת הבוה.
ושמת עבונם מוקב.- שמשל קבבו בסולל הרבה
בקות הבוהבים בהבוה שלבמים לבנות יבונים ולו בובבר
שלבבו אוקם.- עבב, לשעם עיים לשלשל בספתים.-
ויש בקות הבשמרונים שמשל, שלשם באמת ראוים להתקנות
שבולבה כי יעם הבוהבים בהלי הבוקם שקנים, מימי הבתובים
מסו נסשו, ומקבשים שלאוי לשמרם לבבדון שלשם אבשלם,
קרבנות ובבינות הבבשל, בינו שהם ויו"ט וכו', והשלבות
נוסח הקורה של הבשמרונים בשלשם הבמבס יבושה הבוא
הבשו, (עם ספרו של חיים הבשלבס בי"ב תורת הבשמרונים)
ואין אויש שום לה אוסף שלשם הבולבים הבלים
הימין אוני. עם אין בקבקו אובותם בפמים והאמת
בשלם אות שבל הבשלבות שבבו הבימים, (מימי הבובבוס
בשהם לבבם הבוהלבת עבב הבות הבבר) ואין מקבלים
בבבה עבב שיש בקות הבל הבוים שלבה הבקם הבשלבות הבוקם שבבלה

לבקורות שאו דשלם והבקבות הבקורה לשבקב (עם מבוקבו
של הבר לה) ואין אויש שום לה. עבב ועבב יש בשה
בבות שבולבת שופיה את שמם אינם שמשים אובלים.
בהבוו יש אובבס הבבון המשים שלשל אויש בקי בוק שבב,
המבוקו שבולבים ועבומים הבם הבובים ושלב יש לבבם
ולבבמים הבם שלבמות מלבבם ויש בשה מבוטלים בשמים
אובלים והבבה בבבי הלבה ואובבו הקבבו שלם יבם. (עם
ספרי מסס מקונו) ולם יב עבר סמבטין יש (עם
"שלם מבטל") ובסין (China) יש ובבוסיו הסיבירים,
ובאומריקה הבבומים של אי.. הים יושבים שקנים מאוב,
ומי מבבר ביהודי הימן, בבל, בבים, אוירל, אולי ספרב וכו'
וכו' שמהם פושטים כבר שלים לבבר ושל'.- כשם שאו
חשב לבסם מהם?.- ואויש אינו שהו להבילם אור בבה.
בבים הי' לעסב חבבות שבולבה והיו הקבר בשלשם ראוים
לשחקב והם יסס בים של הבשלם וישבו שם מלשם
אוחב'.-

ולבבו/ ב.ב/ יולבו: אם) חשבות מיוחבת לשלשם אין
אופלה אם יקבבר שהם יהובים כי הם אינם מיוחבים
בימים. ואב בו) אין לשבר שבבים לבבים בבס בה שאינו
כי אשלם אונו אובבים אות הבמן הבבת לשמרי. ט) אובבבו,
אם בובים אונו שיקבימו בבבים אונו לקיימם במקום שבבם
ושהו לבבם לבבם הבבות הקורה אחרת כי אב הבלו בבט שים
הבם. ב) אינם סופשים בן אובם לשמשם. ואורת לשו יוב'
הבחני הבבריות/ ואב הי) יולבו שהם לא שם לבו אין הבלבם
הבבר.— ו) אם מקבלים בבר בסם (לשמ' 100 לחבש)
ישלמו - הבם טוב - מורה בבומו הבשמם הבנוקות של אחב'
קורת מטה.— כל אשה קטשות שבומות בם ובאוי
לשטח מבוס בכל בבות רובים לקבל אות הבעבר.-

אומרי שאין טעם שהשי"ת לדבר מבוא בדבר יש רבון,
שאי"פ, חושך לבת? – והתירוץ הוא פשוט: מאחר הי"ב
אי"ב אז"ו לא לתלמיד חכם להודיעו בפי שאינו מתוקן
שבבה מתות יבוא.

כשל אחרי הדברים הייתי מעשה לאו פ"ט לאוויל
לבתמתה. אבל הבטרבב בזאתי, שלדרין אותה לבקבוק הפואות
לאמרה מלבד אות הסתין בך שלאו יבינו הדברות אחרים: הבר
ביבינו בקשלש הוא הבל הבינו, הוא שבה אוזנו
בבני יכרת המבואות בוי לאמן ידעה ונעלם און ובנינו
והיתוב בעונינו. ובבני לשרים בדן ביה"ס עשה. בבני שלאו
ינמנאו בשעדי הטומוה" ויסתכלה תמיד בבני מוצנה בוי.

– – – – – – – – – –

מחבת אוני מאוב לשפרים שמשתמש הבטרותם לי ומבוה
שהב"ה אוקבלתי. – אבל עבשה אחב לאו ראיתי שמים שפרשנה
הי' יתן שלבוהלו הבלתונו לשמים, אומ"ש יתן יוסר פה
לאבך ג' ימים בשלום ויבר הוא מאוב שם אוב. מפסת
אבל נתת לאו יבוא שמים של הבאר ובאו לאים הבאר
הבאר. – שם לבלתרוש מעטון המאשו מבוקש שאוטרי
אוני מבשה. – מה יעשה בנבון מבקש אותי? – הספרים
הבוטלבים לאה מוקבת אותש מני? – מה בעשה בעטון
בשאו הרבנות בפבב? –

בבר בעות שמתי: וישמע הבו יבר עיו שבבש בבר
בשובני אובוני ושל יחר אושך בשבבש בי באוך בפרשה.
ובשלתי מובן הבל. בשות לאה הובבן לפ"ו הבאו בך בחות
בבר אשו. שבית מה בשובני אובוני? הבי לאי ביבר אבי הבינו?
שלשתי, אינה פיוס בה: של יחר אושך בי באוך בפרשה?
– אשו שלבשה בבה יבוא לבבר בבר הבולשו מן הבל

בבני שלבנס של הבלה כי בבדה שבשלה הי'. ומב שבשה
הבתקרבשמן בי' בינותם ויהושע יבוא לבבר של יוסף בשלשנו.
לבן אומר יבבקב עיו ובי' בשולבן אובוני, הי"ינו מפשה לשובבן
בשבריק. ולבוה הבקבבל ואומר ושל יחר אושך בי הבאו אין
בוה בב"ו לבבר של אינו בשלשן שאינו מבין. בי באוך בפרשה
לאו פרשה מבל שאו מלך הבובבש ש' לשלשן. –

שב שלמאמן: ויבבבקב בוה הבוה לאומר ישמעך
ישלבים כאופרים ובמצלה וישלח אות אופרים לשני מצלה.
ושליו הבשבל אומר: ראות שלאו בבבת בב' שבת הבבה.
אבבקב שפת בבבה ואח"ב בתת לבבבה מים הבבה בתת
לבבבה מים ואח"ב שפת אות הבבה. הבה אומר בותלים.
ובבה הבבה מבבים לשלשל בשבות לבבה. שפשה לבבבה
חסבים ובבק לשבמים רשה. בבני שלבבל הבאל לבבל
אות הבשס. ומבבר בבבת הבבה הוא בשבל הבשלה
הבשבבה. ובבבי הבשלה מבבשה הומב של הבבה בי הוא
בשלשן בשלה בשלה. ואופרים של הבשלה בי משלשן הבשה,
הבה אות הבבובשה (שלי' אב שלבבבה אומר בשלי שבשה
ובי' אין הבשלה יובשת מיב' פירושה) הבה אומר בן
יבבך ישראל – בותיו ברבתו של ישראל שבבה בינך
אותה הבבה בי ישמעך שלבים כאופרים הבשלה – בוים
של ישראל טובה ובב הבה בשל בשן ובבן, בשלה
ובשלה הוא בבבן אב בטובו הבבל – וישלח אות אופרים
לשני מבשה הבשלה בובשה לשמה שבב שבב הבה הוא
פורה! –

שב הבשלם בפשבס: מה שאינים בספרי בשלה
ואבאורו בלבות: ויבבו יבבה מבאר שבשב, בי בל הבשלם
אינו בינון שלאו מבשה הבבבה הבבבה מן שמיו

מלמדו לתינוק. דיינו בתורת משה. ויבא יעקב מדברי
קלות בעשו - דיינו לשם הברכות שקבל כל ימי בילדותו
ולא רדף. ויסתכל בעסק חדון אל הי' דיינו עתה בשלחן.
ויבט עד יעקב מאוד מאד לתפ על שלחן ישראל אשר
בעקב על שלחנו בשלחנו - ויפשט במקום בבית
שלם כמו שם בשלחן בבאיתנו אותם אבי אברהם.
שם כי בא לו הטמל, ויתלב אליו הוא, לו בא הטמל
מחמת גובל בעדו, ונפסק מבינותו בו יוי ויוסיף לעבד-
קל בעדו בשלחנו בביתו שמיתנו דיינו ויעל מאבני
במקום ויעלם מבושתו דיינו הבושה המבעדת הי לבו
לו מלחמה - ומלחם דיינו עכון מלחם הסתכלות בשלחן
בשלחן ואשר בו רחוק מאבינו, לראות אות הדשן שלמקנה
הבורא. עדות בשלחן ושלחן. כי כאן שלבעה של
שלחן מעיסה עד לשמים ותהי סלם מוצב ארצה ורואשו
מגיע השמימה כי הנשלחן נושא עד לשמים. ו
בו יש הקשר בין לעליון כי מאבינו אלקים, שלחן
שלחן דיינו בגבורות הקבוצה שלחן ובורכים בו יש
לחובתם שלי עד כי הנשלחן (וגם נמצא במובן לו לו
נקרא שלחן לשלחן אשר בשבילו שלחן יוסף עדיפה
שבים ס' בגמרא) ובעבד יעקב בראותו בעיניו
ובמקום, ובראו' שלי כאן, הי' בעבד אשר. דיינו שלעבה
לו לעבד שלבו - ב"ב יש לו בעד מהנשלחן אשר
שלבו יורד אותם ומ"ב בגמרא הבופשלות בין ישראל
לבות אחרות כי לו עבדם הי' כי מאל הבו שלחן
לבעדם של ישראל. ויעקב הוא שלם הבו הי'
מבעד אבל שלינו יורד אותם בשלחן בנמן שלינו
בגמרא בגים ואין עבודה ובמקום, לבן הבו' לו בשלחן

דיינו בראו' שלונה בל"ל כי שם הבלינה בשלחן תבל
ואמרו לו כבל הבהבטחות הבלובות ושם יעקב. אבי שלך
הכל אולי תלך - דיינו הנשלחן - והבטחותיך ושם אפבך
כי לו אבטבך עד אולי ודו'. ויעקב יעקב ודו' ויאמר
אבן אלקים במקום הבית ואני לא יבעתי דיינו בל"ל
שלו יבש שלם יבד הי' בעבמו בבית בשלחן עד
שבבאו לו. ויקרא את הנשלחן בית אלקים ולא
הבטמינו כי הבין שאין הנשלחן אשר בית שלחן לו
עובדה לתת לבל בו בטובו אחתם לשלחן שלו
לבנס שלמים שי' שבועה שבלה ותורה ומ"ל. -
תבשו, שם אבל בשלחן מתברות ושקעים
רבים אולי בינם בשמתי בבנים רבים מסין ובל"ל שלמעלה
הן ממקבלי אותו בביתו הבין הן שלקחו מסיבה
ובילבו בנבו. אות בבית בם והבבטחים בם לו. -
בזכר שבבופאים מבדנים אות מתם לבפאות
אות "מוסר הבלוך" של מובה שיתנו לו עבדה
ויש לתבנך בבדוני כי יתנו בה ימים הבים שון
סובל מבשלבי כאוב קבאים ואין לו שם בבדון כלל.
אין שבת אות שמוני ושלו בעד אין על בה. אולי
באמת יש עבדה לבבר - ויטב לו. -
שמבה בבאותן אין מה לבאות, יבל הי שלך
בת הבבדון שלי הלך וטוב ואנ כבר אובלבט של
הבל.
יבבבבם הי' בעתיות הבתבירות בשלחות
מהבי יעקב
שלבם